

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Oslo, 20. desember 2010

Skatteregler for verdipapirfond

1. Innledning

Det vises til vårt brev til skattelovavdelingen i Finansdepartementet av 9. juli 2007. I brevet argumenterer vi for at gevinst på derivater med aksjer utenfor EØS som underliggende og utbytter på aksjer utenfor EØS, ikke bør regnes som skattepliktig inntekt i aksjefond. En viktig begrunnelse for disse to forslagene, som vi mener ikke vil medføre nevneverdig provenytap, er hensynet til konkurransedyktigheten til norskregistrerte aksjefond vis a vis utenlandsregistrerte aksjefond.

Vi viser også til rapporten fra arbeidsgruppen som i sommer fremmet forslag til ny verdipapirfondlov (blant annet som følge av implementeringen av det såkalte UCITS IV-direktivet), hvor det i avsnitt 4.2 uttales følgende:

"Etter arbeidsgruppens syn bør det, hensyntatt forbrukerinteressene, være en målsetting for den norske reguleringen at Norge framstår som konkurransedyktig i forhold til andre EØS-jurisdiksjoner. I denne forbindelse vil også den skattemessige behandlingen av verdipapirfond ha betydning. Den skattemessige behandlingen av verdipapirfond ligger imidlertid utenfor arbeidsgruppens mandat."

EU-Kommisjonen har framhevet at UCITS IV også har som mål å øke konkurransen mellom verdipapirfond registrert i ulike jurisdiksjoner innad i EØS. Ett av de nye elementene i UCITS IV er at fondsforvaltningsselskaper skal kunne få et såkalt "EØS-pass". Det innebærer at norske fondsforvaltningsselskaper fra sommeren 2011 står fritt til å kunne registrere UCITS-fond også i enhver annen EØS-jurisdiksjon utenfor Norge. Som arbeidsgruppen påpeker vil også den skattemessige behandlingen av verdipapirfond ha betydning for valget av fondsjurisdiksjon. Lettere adgang til å registrere fond i andre land gjør det desto viktigere at norsk jurisdiksjon, også med tanke på skattekontroll, framstår som konkurransedyktig i forhold til andre EØS-jurisdiksjoner.

Som følge av den forestående implementeringen av UCITS IV har norsk fondsbransje funnet grunn til å foreta en helhetlig vurdering av skattereglene for norskregistrerte verdipapirfond, med sikte på å identifisere elementer som kan medføre at norsk jurisdiksjon ikke blir skattemessig konkurransedyktig. Bakgrunnen er at manglende skattemessig konkurransedyktighet vil bidra til å underminere effekten av de forslag som er fremmet av ovennevnte arbeids-

gruppe, og som isolert sett bidrar til mer effektiv og fremtidsrettet drift av norskregistrerte verdipapirfond.

Hovedtrekkene i skattereglene for verdipapirfond har stått uendret siden lenge før skattereformen av 1992, men med en mindre tilpasning i forbindelse med innføring av fritaksmodellen og aksjonærmodellen. Etter vårt syn er det nå behov for å foreta en overordnet og mer samlet gjennomgang av disse skattereglene. Det skyldes ikke bare ovennevnte arbeid i EU med sikte på å øke konkurransen mellom verdipapirfond innenfor EØS-området, men også at avgjørelser fra EU (EØS) domstolen, som har gjort det klart at spillerommet for å behandle utenlandsregistrerte verdipapirfond i EU annerledes overfor norske skatteyttere enn norskregistrerte verdipapirfond, i beste fall er svært begrenset.

2. Problembeskrivelse

Skatteregimet for norskregistrerte verdipapirfond slår ulikt ut for ulike typer andelseiere (som hver for seg er underlagt forskjellige skatteregler). I denne sammenheng er det fruktbart å inndele i (minst) fem hovedgrupper andelseiere:

1. Norske privatpersoner.
2. Norske aksjeselskap.
3. Norske ikke skattepliktige andelseiere (primært kommuner og stiftelser).
4. Norske pensjonsmidler (både fra kollektive og individuelle ordninger).
5. Utenlandske andelseiere.

Når det gjelder skatteregler på fondets hånd gjelder det som kjent ett sett med regler for obligasjonsfond (heretter kalt rentefond, som omfatter både obligasjonsfond og pengek-markedsfond ut fra bransjeterminologi) og ett for aksjefond, jf. skattelovens definisjoner i § 10-1 tredje ledd. For en nærmere drøfting av gjeldende skatteregler for norskregistrerte verdipapirfond finner vi det formålstjenlig å inndele dem i tre kategorier:

A.

Rentefondene, som definisjonsmessig ikke kan eie en eneste aksje, kommer stort sett i skatteposisjon, i hovedsak som følge av at renteinntektene og netto realiserte kursgevinster overstiger forvaltningshonorarene. Rentefond får samtidig skattemessig fradrag for utdelt skattepliktig resultat til andelseierne, slik at eventuelle islett av dobbeltbeskatning unngås. Ut fra våre vurderinger fungerer dagens skatteregime godt for "rene" rentefond ovenfor alle ovennevnte kundegrupper.

B.

Rene aksjefond (dvs. fond som har plassert det alt vesentlige av sine midler i aksjer og aksjerelaterte instrumenter) kommer normalt ikke i skatteposisjon. Dette fordi gevinster, utbytter og aksjederivatgevinster knyttet til aksjer i selskap innenfor EØS, samt gevinster på aksjer utenfor EØS, er fritatt for skatteplikt på fondets hånd, kombinert med at renteinntekter, utbytter på aksjer utenfor EØS og evt. andre skattepliktige inntekter vanligvis er lavere enn forvaltningshonorarene. Aksjefond som plasserer i aksjer og aksjerelaterte instrumenter utenfor EØS, kan komme i skatteposisjon fordi utbytter utenfor EØS og gevinster på aksjederivativer utenfor EØS regnes som skattepliktige inntekter, jf. vårt ovennevnte brev av 9. juli 2007.

Sannsynligheten for å komme i skatteposisjon vil således i første rekke avhenge av det enkelte rene aksjefonds geografiske eksponering (andel av aksjeporteføljen innenfor/utenfor EØS)

samt nivået på forvaltningshonoraret.

Rene aksjefond som kommer i skatteposisjon kan ikke utdele det skattemessige resultat til andelseierne, og få tilsvarende skattemessig fradrag. Dermed inntreffer et islett av dobbeltbeskatning. Dette medfører en konkurransemessig ulempe i forhold til tilsvarende fond i en del andre EØS-jurisdiksjoner.

Dagens skatteregime er stort sett velfungerende for flertallet av de rene aksjefondene, med unntak for en del aksjefond med vesentlig aksjeeksponering utenfor EØS. Dersom foreningen får gjennomslag for forslagene som vi fremmet i brev av 9. juli 2007 om fritak for skatteplikt på fondets hånd for aksjeutbytter og aksjederivater utenfor EØS, vil imidlertid de skattemessige utfordringene for de rene aksjefond i praksis være løst.

C.

Aksjefond i skattemessig forstand, som ikke er rene (for eksempel kombinasjonsfond), kommer derimot lett i skatteposisjon. Det samme vil gjelde også for de nye spesialfondene, som vanligvis vil ha et stort islett av skattepliktige plasseringer, bl.a. gjennom renteinstrumenter og derivater. Ovennevnte typer verdipapirfond, som vi i fortsettelsen vil omtale som blandede verdipapirfond, er aksjefond i skattemessig forstand, og kan derfor ikke oppnå skattemessig fradrag ved å utdele det skattepliktige resultat til andelseierne. Dermed vil visse kundegrupper stå overfor dobbeltbeskatning ved investering i blandede verdipapirfond, og i et omfang som medfører at de nærmest diskvalifiserer som investeringsalternativer. Dette gjelder særlig for ulike typer pensjonsmidler samt for institusjoner som ikke er skattepliktige (kommuner/stiftelser). Det samme vil gjelde for det store flertall av utenlandske kunder, jf. at det er liten grunn til å tro at de vil få godtgjort den skatten som er betalt på fondets hånd når de realiserer sine andeler. Dermed vil også denne kundegruppen få et relativt stort islett av dobbeltbeskatning.

For norske personkunder er bildet mer sammensatt: Utgangspunktet er at fondet betaler den skatt som oppstår gjennom renteinntekter og netto realiserte kursgevinster på rentepapirer, fratrukket forvaltningshonoraret. Dobbeltbeskatning unngås i stor grad ved at investor opparbeider skjermingsfradrag for hele sitt investerte beløp, som dermed kan trekkes fra kursgevinsten som oppstår ved innløsning av andeler. (Et lite islett av dobbeltbeskatning oppstår imidlertid lett i kombinasjonsfond når renteplasseringene i stor grad består av lange såkalte kredittobligasjoner. Årsaken er at løpende avkastning normalt øker både med lånets løpetid og kreditrisikoen, og dermed som oftest vil bli høyere enn den løpende avkastningen på korte statspapirer, som ligger til grunn for skjermingsfradraget).

For norske aksjeselskap vil kombinasjonsfond stort sett fungere rimelig skattenøytralt. På den ene side må fondet betale skatt, men på den annen side blir aksjeselskapets realiserte gevinst i fondet skattefri gjennom fritaksmodellen, slik at dobbeltbeskatning unngås.

Oppsummert er vi av den oppfatning at norske skatteregler for gruppen blandede verdipapirfond (det være seg ordinære kombinasjonsfond eller spesialfond) gjør disse fondsalternativene nærmest prohibitive for norske ikke skattepliktige institusjoner, pensjonsmidler og trolig også for de fleste utenlandske kunder. Det er også ulogisk at disse kundegruppene skal komme vesentlig dårligere ut i skattemessig forstand ved investering i ett blandet fond sammenlignet med når aksjeeksponeringen og den øvrige (skattepliktige) markedseksponeringen er splittet og fordelt mellom henholdsvis et rent aksjefond og et rent rentefond.

Det er med andre ord i hovedsak på to områder at "skoen trykker" i det gjeldende skatteregimet:

- Rene aksjefond med vesentlige aksjeinvesteringer utenfor EØS kommer lett i skatteposisjon, hvilket medfører et islett av dobbeltbeskatning. Denne problemstillingen er, som nevnt i vårt brev av 9. juli 2007, særlig framtreddende for aksjefond med lave forvaltningshonorarer, som vi gjerne ser i såkalte indeksfond og storkundefond. Og de to sistnevnte kundesegmentene vil også adferdsmessig være relativt følsomme for denne skattemessige ulempen.
- Blandede fond står overfor skatteregler som gjør dem svært lite konkurransedyktige overfor enkelte kundegrupper (gruppe 3-5 over).

3. Skattekontrollhensyn

Et av de sentrale argumentene som ble brukt fra departementets side da forslaget om en regulering av spesialfond ble lagt fram for Stortinget, var at registrering av slike fond i Norge ville medføre mer effektiv skattekontroll. Dersom det norske skatteregimet for slike verdipapirfond ikke framstår som ugunstig, jf. våre forslag om justerte skatteregler under, vil det innebære at Norge i større grad vil bli valgt som registreringsland. Dette vil bidra til å realisere formålet om effektiv skattekontroll.

Vi vil også vise til at det nye UCITS-direktivet vil gjøre det vesentlig enklere for norske forvaltningsselskap å registrere sine verdipapirfond i andre EØS-land, hvilket også kan medføre at skatteinntekter som hviler på islett av dobbeltbeskatning uansett vil forbli lave eller falle bort.

Norske skatteregler som fjerner islettet av dobbeltbeskatning vil bidra til at norske fondsforvaltningsselskap opprettholder sin satsing på norskregistrering av sine verdipapirfond. Vi antar at norske skattemyndigheter anser det fordelaktig at norske investorer foretar sine investeringer i norske fond fremfor utenlandske. For investeringer i norske fond vil ligningsmyndighetene motta elektronisk innberetning som kan gå direkte inn i grunnlaget for den forhåndsutfylte selvangivelsen. Dette vil være arbeidsbesparende for både ligningsmyndighetene og skattyterne, og vil bidra til at flere selvangivelser kan sendes inn som bekreftelse på at den forhåndsutfylte selvangivelsen er korrekt. Vi antar at dette i seg selv er et vesentlig hensyn. I tillegg kommer at faren for at slike inntekter ikke blir oppgitt til beskatning, enten ved bevisste forsøk på unndragelse eller ved uteglemmelse av poster som ikke er maskinelt innberettet, i praksis vil bli eliminert. Jo lenger man kommer i retning av maskinell innberetning på andre områder, jo større vil etter vårt syn faren være for at en skattyter glemmer å føre opp inntekt av fondsandeler som faller utenfor systemet med maskinell innberetning. Det er selvfølgelig uheldig at inntekter og formue ikke blir oppgitt til beskatning. I tillegg antar vi at slike tilfeller, der de ufullstendige opplysningene utelukkende skyldes forglemmelse fordi alle andre inntekter er kommet med på den forhåndsutfylte selvangivelsen, kan innebære en belastning for forholdet mellom skatteetaten og skattyterne når ligningen blir rettet opp med tilhørende reaksjon i form av tilleggsskatt.

Norsk skatterapportering er for øvrig også et innarbeidet og effektivt opplegg, som fungerer greit sett fra fondsforvaltningsselskapenes ståsted.

4. Forslag om justerte skatteregler

Verdipapirfondenes forening vil tilrå at følgende endringer i skattereglene for verdipapirfond vurderes:

- Utbytter på aksjer og aksjederivater med underliggende utenfor EØS fritas for skatteplikt i aksjefond, jf. vårt brev av 7. juli 2007.
- At også aksjefond i skattemessig forstand (altså verdipapirfond som eier minst én aksje) kan få fradragsrett for utdelt skattepliktig resultat.

Etter vår oppfatning vil ovennevnte to forslag medføre et logisk skatteregime for norske verdipapirfond for alle ovennevnte kundegrupper. Dette vil vi utdype i det følgende.

Slik vi ser det vil ikke ovennevnte to forslag innebære at fondsbransjen eller andelseiere oppnår eksplisitte skattefordeler eller medføre noe nevneverdig skattemessig provenytap. Forslagene innebærer for det første at den skatten som i dag betales på verdipapirfondenes hånd overføres til ulike typer andelseiere. For det andre innebærer de isolert sett tapte skatteinntekter som følge av opphør av dobbeltbeskatning. Det sier seg imidlertid selv at skatteinntekter som hviler på et islett av dobbeltbeskatning uansett vil være marginale. Det er grunn til å anta at investorene vil unngå plasseringer hvor slik dobbeltbeskatning oppstår, hvert fall så lenge investorene kan unngå dette gjennom å skaffe seg lik finansiell eksponering gjennom andre innpakninger eller løsninger. Det teoretiske provenytapet det er tale om er derfor neppe reelt i praksis.

Ettersom argumenter for og konsekvenser av det førstnevnte forslaget over også er belyst i vårt brev av 7. juli 2007, vil vi i det følgende primært drøfte enkelte sider ved vårt nye forslag til endringer i de norske skattereglene for verdipapirfond.

- For det første er det et godt prinsipp at skatteplikt som oppstår gjennom verdipapirfonds porteføljer overføres direkte til andelseieren, basert på de skatteregler som gjelder for den enkelte norske eller utenlandske andelseier. Etter vår oppfatning er dette også avgjørende for at verdipapirfond skal være skattemessig konkurransedyktige overfor ulike typer investorer. Verdipapirfond er et "mellomledd" mellom andelseier og de aktuelle finansielle instrumenter som andelseieren ønsker eksponering i. Regler som påtvinger dette mellomleddet å betale skatt medfører fort elementer av dobbeltbeskatning for visse kundegrupper, som for egen del kan stå overfor ulike skatteregler. De vil da heller velge utenlandsregistrerte verdipapirfond eller selv investere direkte i de aktuelle underliggende instrumentene.
- Etter vår oppfatning innebærer forslaget også en mer logisk og konsistent skattemessig behandling av aksjer, rentebærende verdipapirer og andre finansielle instrumenter som verdipapirfond kan investere i, uavhengig av om eksponeringen finner sted i et rent aksjefond/rentefond eller i kombinasjonsfond/spesialfond. Ved rett til utdeling av skattepliktig resultat for alle verdipapirfond behøver heller ikke skatteloven operere med særskilte skatteregler for obligasjonsfond og aksjefond, men kun definere hvilke skatteregler som gjelder for de ulike typer finansielle instrumenter som et verdipapirfond kan investere i. Etter vårt syn vil dette innebære en forenkling av skattereglene for verdipapirfond.

- Per i dag er skattereglene for verdipapirfond slik at enkelte kundegrupper (særlig gruppe 3-5) kommer dårligere ut i skattemessig forstand ved investering i et blandet fond sammenlignet med at de splitter den samme eksponeringen i et rent aksjefond og et rent rentefond. Dette fremstår som ulogisk, og vi kan heller ikke se at det er tilsiktet. Dette skaper særlig utfordringer i pensjonsmarkedet, der det bl.a. er ønskelig å kunne operere med såkalte livssyklusfond (dvs. kombinasjonsfond hvor aksjeeksponeringen gradvis trappes ned etter hvert som kunden nærmer seg pensjonsalder.) Dette produktet, som det er enkelt å forstå logikken i for kunden, gir som nevnt over en dobbeltbeskatning med dagens skatteregler. Og i takt med at markedet for innskuddspensjon blir større, er det et stort vekstpotensiale for slike verdipapirfond.
- Vårt forslag i andre kulepunkt over vil også løse et annet skattemessig problem som bransjen med visse mellomrom står overfor i rene rentefond. Fra tid til annen vil det være behov for å restrukturere finansieringen av private foretak som rentefond kan være eiere av rentebærende verdipapirer i. Slike restruktureringer kan noen ganger gå svært raskt, og innebære at rentebærende verdipapirer blir konvertert til aksjer. For rentefond vil det sjelden være aktuelt å sitte med disse aksjene over tid, men dagens skatteregler medfører at rentefondet endrer skattemessig status fra obligasjonsfond til aksjefond så å si over natten dersom en slik konvertering skulle finne sted og rentefondene ikke rekker å selge seg ut i tide. Samtidig er de aktuelle rentebærende papirene i slike situasjoner som oftest lite likvide. Som kjent vil en overgang til å bli beskattet som et aksjefond være svært uheldig for et rentefond, ettersom dagens regler da medfører beskatning på fondets hånd uten mulighet til å videreføre fondets skattepliktige resultat til andelseierne. Dette kan i seg selv medføre at enkelte andelseiere i gruppe 3-5 over også lar være å investere i rentefond, i tilfelle en slik begivenhet skulle inntreffe. Denne type problemstillinger er svært aktuell for såkalte "high yield" rentefond, som investerer i rentebærende verdipapirer med en viss kredittrisiko, og der restrukturering av de aktuelle selskapenes finansiering dermed inntreffer hyppigere.

Vårt forslag om å kunne utdele skattepliktig resultat i alle verdipapirfond bør samtidig få konsekvenser for reglene om skjermingsfradrag for privatpersoner som investerer i såkalte blandede fond. I dag får som kjent privatpersoner skjermingsfradrag for hele sitt investerte beløp i slike fond. Dersom også blandede fond får anledning til å utdele sitt skattepliktige resultat, blir det ulogisk at norske privatpersoner fortsatt får skjermingsfradrag for hele sitt investerte beløp. Dette blir tydeligst hvis vi tenker oss et verdipapirfond som har bare én aksje og resten av porteføljen i renteinstrumenter. Fullt skjermingsfradrag vil kunne gjøre den løpende renteavkastningen bortimot skattefri.

Samtidig vil blandede fond framstå som et ikke-nøytralt alternativ skattemessig sett dersom skjermingsfradraget faller helt bort, sammenlignet med at privatinvestoren splitter den samme eksponeringen i et rent aksjefond og et rent rentefond. Da vil nemlig den private investoren få fullt skjermingsfradrag for den delen av midlene som er plassert i det rene aksjefondet.

På dette punkt vil vi derfor foreslå sjablongregler, som går ut på at andelen aksjer i det enkelte verdipapirfond per 31. desember vil avgjøre hvor stor andel av investeringen som det opparbeides skjermingsfradrag for det aktuelle skatteåret. I så fall vil skjermingsfradraget i svært stor grad bli opprettholdt i like stort omfang som før for rene aksjefond, mens det kan bli til dels kraftig redusert for blandede fond. Som en forenkling kan man også tenke seg at

andelseiere i verdipapirfond som har en gjennomsnittlig aksjeandel på over 90 prosent av forvaltningskapital gjennom hele kalenderåret kan oppnå fullt skjermingsfradrag.

Etter vår oppfatning er det ingen fare for at en sjablongregel som nevnt over vil kunne foranledige taktiske tilpasninger i fondsforvaltningen omkring årsskiftet. For det første vil forvaltningsselskapet være bundet av det vedtektsfestede investeringsmandat for hvert enkelt fond, som uansett vil gi visse retningslinjer for fondets aksjeandel. For det andre vil markedsrisikoen ved å øke aksjeandelen vesentlig bare akkurat rundt årsskiftet være svært stor, og ikke stå i forhold til verdien av økt skjermingsfradrag. Incentivene til taktiske tilpasninger svekkes også av at svært få verdipapirfond kun har privatpersoner som andelseiere, men også i vesentlig grad vil ha andre kundegrupper som uansett ikke har noe å tjene på slike porteføljetilpasninger rett før nyttår.

Derneft er det grunn til å huske på at skjermingsfradraget rent generelt fungerer som en sjablongregel, som ikke er ment å treffe millimeterkorrekt for enkeltaksjonærs investeringer i det enkelte aksjeselskap eller aksjefond. For eksempel oppnås det fullt skjermingsfradrag på en investering i en aksje eller et aksjefond for det året investeringen foretas uavhengig av om den finner sted på årets første eller siste dag.

Etter dagens skatteregler er et aksjefond skattepliktig for tre prosent av kursgevinster, utbytter og inntekter fra aksjederivater innenfor EØS. Per i dag gjelder ikke denne treprosentregelen for tilsvarende inntekter som stammer fra aksjer utenfor EØS. Dersom vi får gjennomslag for våre to hovedforslag til endringer i skattereglene for norskregistrerte verdipapirfond, antar vi at treprosentregelen burde gjelde uavhengig av om denne type inntekter stammer fra aksjer innenfor eller utenfor EØS.

5. Utenlandsregistrerte rentefond som er aksjefond i skattemessig forstand

I den senere tid har vi registrert at det har vært lansert utenlandsregistrerte verdipapirfond som nærmest utelukkende investerer i norske rentepapirer, men med en marginal aksjeeksponering. Slike produkter kan for eksempel være fond i fondstrukturer, der renteeksponeringen framkommer gjennominvestering i underfondet som er et ordinært norsk rentefond.

Slike verdipapirfond registreres gjerne i fondsjurisdiksjoner der verdipapirfondet er fritatt skatteplikt, men der den marginale aksjeeksponeringen medfører at verdipapirfondet formelt sett behandles som et aksjefond på investorens hånd etter norske skatteregler. Norske aksjeinvesteringsselskap vil dermed gjennom fritaksmodellen kunne oppnå skattefri renteavkastning. Videre vil norske privatpersoner som investerer direkte i slike verdipapirfond kunne oppnå fullt skjermingsfradrag ved investeringer i slike fond, slik at renteavkastningen i stor grad blir skattefri.

Denne måten å pakke inn norsk renteeksponering på framstår som svært skatteattraktiv. Vi betrakter imidlertid dette som et "smutthull" i dagens norske skatteregler, som underminerer det gjeldende hovedprinsippet om at renteinntekter skal behandles som skattepliktig inntekt både for aksjeselskap og norske privatpersoner. Etter vårt syn vil det derfor være i alles langsiktige interesse om departementet foretar justeringer eller fortolkninger av norske skatteregler som tetter dette "smutthullet". Samtidig er vi opptatt av at departementet vurderer denne problemstillingen parallelt med vårt forslag til et helhetlig og velfungerende skatteregime for norskregistrerte verdipapirfond. Målsettingen for beskatning av investeringer i verdipapirfond bør etter vår oppfatning være at det

- ikke oppstår elementer av dobbeltbeskatning ved investering i norskregistrerte verdipapirfond sammenlignet med direkte investeringer i underliggende verdipapirer
- ikke oppstår arbitrasjemuligheter verken ved investering i norsk- eller utenlandsregistrerte verdipapirfond.

5. Avslutning

Som kjent skal det såkalte UCITS IV direktivet være implementert i nasjonalt regelverk i de respektive EØS-landene innen 1. juli 2011. Opp mot denne datoen vil norske fondsforvaltningsselskap åpenbart utrede hvordan de bør tilpasse seg de nye mulighetene direktivet gir til å effektivisere driften av verdipapirfondene de forvalter.

Flere norske fondsforvaltningsselskap inngår i nordiske finanskonsern, eller er eid av finanskonsern utenfor Norden. Noe av hensikten bak UCITS IV er nettopp å legge til rette for at kapitalforvaltningsforetak som driver virksomhet i flere land skal kunne strømlinjeforme sin virksomhet. Skatteregler for norskregistrerte verdipapirfond vil åpenbart være et sentralt parameter når de skal vurdere evt. fortsatt satsing på norske fondsregistreringer overfor norske investorer. Det er grunn til å anta at beslutningene på dette området vil bli fattet før og i tiden rett etter 1. juli 2011.

Både som følge av dette og de problemstillinger som reiser seg i tilknytning til det mulige "smutthullet" vi nevner over, vil vi anmode om departementets avklaring av skatteregler for norskregistrerte verdipapirfond samt skattereglene for norske skattepliktige andelseiere i utenlandsregistrerte verdipapirfond i rimelig tid før 1. juli 2011.

Med hilsen
Verdipapirfondenes forening

Lasse Ruud
Adm. direktør